

forekommer mig ikke, at der fra Regjeringens Side blev, som den ærede Ordfører har ytret, udtalt, at den vilde gaae ind paa de foreslaaede Nedsættelser, men at den tværtimod fandt, at de foreslaaede Nedsættelser vare meget betænkelige, og at Regjeringen i alt Fald ikke kunde gaae længere ned end til et Beløb af 1600 B. D., og det skulde jeg troe er forskjelligt fra at tiltræde Udvalgets Forslag. Vil man altsaa stemme for, at den hele af Udvalget foreslaaede Nedsættelse ikke skulde gennemføres, troer jeg, at det er rigtigst at stemme for Underændringsforslaget og saaledes stemme mod Udvalgets Forslag i denne Retning, og det vil da kunne staae aabent til 3die Behandling for Udvalget at stille et Forslag til en noget mindre Nedsættelse end den, det her har bragt i Forslag. Hvad iøvrigt de Motiver angaaer, som den ærede Ordfører fremhævede at være dem, hvortil Udvalget har støttet sin Ændring med Hensyn til disse Embeder, da bemærkede han, at der kun var oprettet eet nyt Politimesterembede, nemlig det i Centerdistriktet, og at der tidligere havde været to Politimestere, een i Frederikssted og een i Christianssted. Det er ogsaa ganske vist; men jeg vilde gerne spørge den ærede Ordfører, om det dog ikke tidligere, jeg mener førend Forandringen i 1848, havde forholdt sig saaledes, at Politimesterembederne i Frederikssted og Christianssted ikke vare opførte med en bestemt Gage, og navnlig ikke med den bestemte Gage, som her er Spørgsmaalet om at nedsætte, og om ikke disse to Politimesterembeder tidligere vare forenede med andre Embeder, som fornemmelig bleve lønneede gennem Sportler. Jeg er vel ikke ganske sikker paa, at det forholder sig saaledes, men jeg troer det dog, og i saa Fald bortfalder formentlig det Væsentlige af Ordførerens Beviis for Nedsættelsernes Rigtighed.

Tscherning: Det forekommer mig just ikke, at det er den gjænneste Vej at gaae, først at afstemme over dette Punkt, og saa igjen springe tilbage hertil ved 3die Behandling; den korteste Vej forekommer mig unøgtelig at være den, at forkaste dette Forslag og saa positivt stille de Ændringsforslag til 3die Behandling, som Finantsministeriet maatte finde sig foranlediget til. Jeg troer, at den hele

Betragtningssmaaede, at vi her nok kunde have nedsat Gagerne, dersom der var forelagt et Gagerement, som svarede til de Fordringer, vi troe at maatte gjøre, men at vi nu, da det er konstituerede Embedsmænd, der allerede nyde disse Gager, skulle lade dem staae urørte, indtil vi faae et saadant Gagerement, noget nær er en saa skjæv Anskuelse, som man vel muligt kan gjøre gjældende (Ja). Jo længere vi lade disse konstituerede Embedsmænd staae Bane paa at beholde de høie Indtægter, som man synes der bør betales dem, desto større Uret gjør man, naar man sætter dem, som have udført Embedet i de vanskelige Tider, tilside, for at indsætte Andre paa Grund af, at hine ikke ville være tilfredse med den Gage, man vil give dem. Det er en Ulempe, som bestaaer med Hensyn til de vestindiske Forhold, at de der ansatte Embedsmænd komme til at tage Forholdsregler, som ikke her kunne finde deres Bekræftelse, og at der ligger saare lang Tid imellem, at Forholdsreglen tages og Bekræftelsen eller Benægtelsen indtræder; men denne Ulempe kan kun forebygges derved, at de Styrende i Vestindien saavel som de, der styre dem herfra, stille sig det klart, at Forholdene have forandret sig, at de maae staae ind paa en anden Bane. Naar man egentlig vil vide, hvorfor Politimestrene i Vestindien ikke hidtil have kunnet udføre de Pligter, der paalaae dem, hvilket synes at gaae frem af, at der intet Politii var, da man trængte meest dertil, da ligger det aabenbart ikke deri, at der kun var 2 Politimestere, men deri, at Forholdene vare saaledes, at de jevnlig levede her i Kjøbenhavn, saaledes at der ingen virkelig Politimester var i Vestindien. Forholdene i Vestindien vare blevne af den Art — det kan ikke nytte, at vi ville skjule det for os — at Enhver især betragtede sit vestindiske Embede som en Hovedpude for Magelighed og Besvæmmelighed, som en Ko, han lod malke igjennem en Mallepige, han holdt i Vestindien, og som sendte ham Malken herover. Men siger man — og det kan være med Grund —: det vestindiske Klima og de vestindiske Forhold ere af en saadan Natur, at Folk ikke let kunne holde det ud i Tidens Længde; men saa siger jeg: de, som bleve der, de, som arbejdede der